

14. Вие сте Ми приятели, ако вършите онова, що ви Азъ заповѣдвамъ.

15. Не ви наричамъ вече слуги, защото слугата не знае, що върши господарьтъ му; но ви нарекохъ приятели, защото ви казахъ всичко, що съмъ чулъ отъ Отца Си.

16. Вие Мене не избрахте, а Азъ васъ избрахъ и ви поставихъ да идете и да принасяте плодъ, и плодътъ ви да прѣбждва, та, каквото и да поискате отъ Отца въ Мое име, да ви даде.

17. Това ви заповѣдвамъ: да любите единъ другия.

18. Ако свѣтътъ ви мрази, знаете, че Мене прѣди васъ е намразилъ.

19. Да бѣхте отъ тоя свѣтъ, свѣтътъ щѣше да люби своето; а понеже не сте отъ тоя свѣтъ, но Азъ ви избрахъ отъ свѣтътъ, за това свѣтътъ ви мрази.

20. Помнете словото, що ви казахъ Азъ: нѣма слуга по-горень отъ господаря си. Ако Мене гонѣха, ще гонять и васъ; ако Моето слово спазвахъ, ще спазять и вашето.

21. Но всичко това ще ви сторять заради Моето име, защото не знаятъ Оногова, който Ме е пратилъ.

22. Ако не бѣхъ дошълъ и не бѣхъ имъ говорилъ, не щѣха да иматъ грѣхъ; а сега нѣматъ извинение за грѣхътъ си.

23. Който Мене мрази, мрази и Отца Ми.

24. Ако не бѣхъ сторилъ между тѣхъ дѣлата, които никой другъ не е сторилъ, не

(15) Ефес. 1. 9; 3. 5. (16) Марк. 16. 15. (18) 1 Иоан. 3. 13.
(20) Иоан. 13. 16. Мат. 10. 24; 24. 9. Лук. 21. 12.
Марк. 13. 9. (21) Иоан. 16. 3.